

SECCIÓ EXCURSIONISTA

L'últim adéu a la nostra companya

A la memòria de M.^a del Carme Cochs

L'últim adéu, estimada companya, em serveix de mitjà per a testimoniar-te d'una manera molt sincera el meu criteri, elevadíssim, de la teva manera d'ésser en la vida.

Per a mi fores, sempre exemple en totes les coses, i he de reconèixer que davant la teva gran personalitat he sentit per tu veritable admiració. Em recordaré sempre del primer dia que et vaig conèixer: era un dia molt fred del mes de desembre, era diumenge i jo m'iniciava com a excursionista, volia anar a fer verd per a guarnir la casa; era com ara, prop de Nadal, i em vaig decidir a anar a la muntanya. No ho havia fet mai. Em vaig apuntar a la clàssica excursió que fa el Centre cada any per aquests dies i amb molta il·lusió i ben abrigada em vaig presentar tota sola a la missa de set a l'església de Sant Pere. A la sortida, la impressió que em varen procurar tots aquells que després havien d'ésser els meus companys, fou tanta i tan agradable que de cap manera no es pot traspasar al paper. Les noies, totes tan bullicioses, sortint i agrupant-se, bellugant contínuament com a vol de lleugeres orenetes, tots ben equipats, amb les motxilles, alegres, amb una alegria que no és freqüent en cap més classe d'activitat.

Jo anava sola i no coneixia ningú; no és que

sigui tímida, però esperava el moment sense dir res, i tu, M.^a del Carme, vas venir cap a mi; d'aquell dia ençà sé que tu has estat diferent. Et vaig anar coneixent i si he d'ésser sincera haig de dir que no he conegut mai ningú amb una sensibilitat tan acusada com la teva; sé que el teu lema era estimar: estimaves la vida fins en les més petites coses, una planta, un arbre, el color d'una fulla..., per això avui que plorem la teva pèrdua tots ens diem que no és just, i ens atrevim a protestar davant la voluntat divina, sense parar-nos a pensar que Déu t'ha fet mereixedora del premi de la seva immensa glòria. Tu has marxat d'entre nosaltres als ultims dies de la tardor, estació que tu havies cantat tantes vegades, quan les fulles, aquelles fulles rogedaurades, havien caigut quasi totes; sols una en quedava, en un roure molt fort, una que es resistia cada dia, fins que un vent furient va arrencar-la sense pietat. Així fores tu: roure, dolcesa, llimadora d'aspreses, amor al pròxim i tot el bo que al món pugui existir. Sols en manca dir-te una cosa: tu has marxat, però sempre t'estaràs amb nosaltres; el teu record no morirà mai, i tingues la certesa que tots els que t'hem conegut, seguirem estimant-te.

TERESA AMBRÓS

NOTICIARI

Distinció

Nuestro buen amigo y consocio, don Joaquín Oliva Mestre, ha sido galardonado con la Cruz de Caballero de la Orden de Cisneros por su gran labor, realizada al frente del Sindicato Provincial del Transporte. Reciba nuestra afectuosa felicitación.

Nombramiento

Nuestro distinguido amigo, Ilmo. señor don Carlos Robles Piquer, ha tomado posesión del cargo de Director General de Cultura y Espectáculos, cargo en el cual le auguramos tantos éxitos como los obtenidos al frente de la Dirección General de Información. Enhorabuena.

Associació d'Estudis Reusencs

Les edicions «Rosa de Reus», de l'Associació d'Estudis Reusencs, acaben de distribuir entre els seus subscriptors el tercer volum de «Calaixera de Romanços Reusencs», un estudi de la literatura de canya i cordill degut a Esteve Busquets Molas.

Encara que hàgim parlat de tercer volum, l'obra escrita per l'autor n'omple només dos amb VIII-240 pàgines el primer i 241 a 416 pàgines el segon. El que hem qualificat de tercer volum és un estoig, en forma de llibre, que conté una trentena de romanços originals, tots diferents en cada estoig, i un opuscle amb la relació de les impremtes que han existit a Reus des del 1760.

L'obra va distribuïda en disset *calaixos*, el primer dels quals és dedicat a examinar els antece-